

Driftsomkostninger og til det forventede Overskud. — Der synes nu at være Enstemighed mellem Selskaberne om, at denne Ændring er anbefalelsesværdig, og at man har truffet det rette ogsaa med Tallet 30.

Dersom nu Lovforslaget havde indskrænket sig til denne Ændring, vilde jeg ikke have haft nogen Betænkelighed ved ganske kort at foreslaa Tinget, at vi vedtog Forslaget; men der er visse andre Punkter, hvorom der hersker ret stor Meningsforskel og Tvivl med Hensyn til de foreslaaede Ændringer i Loven. Først er der Ændringen i den vigtige § 17, som angaar Sikkerhedsfonden. Her træffe vi et nyt Livsforsikringsord. I Forsikrings sproget svarer Sikkerhedsfonden paa det nærmeste til, hvad vi i andre Selskaber kalde Reservefonden. Det er den Fond, af hvilken Tab ved Overdødelighed i et Aar eller Driftstab ved Forretningen først og fremmest bliver at dække. Der er i denne Lov til denne foreskrevet en Række Henlæggelser efter ganske bestemte Regler. Hidtil har man af denne Sikkerhedsfond ikke kunnet tage noget Beløb, man har ikke kunnet røre den paa nogen anden Maade eller i andre Tilfælde end det nævnte, altsaa i Tilfælde af Underskud ved Driften. Nu foreslaar man, at denne Fond fremtidig i nogen Maade skal kunne gøres flydende, altsaa skal kunne benyttes paa anden Maade og navnlig da til Supplering af Udbyttet af Overskuddet i et Aar, naar Aarsoverskuddet ellers ikke kunde naa 5 pCt. Jeg mener nu, at dette for saa vidt vilde kunne forsvares, hvor der er Tale om Selskaber, som ikke have større eller mindre Beløb af Anskaffelsesomkostninger staaende som Aktiv, altsaa de Selskaber, som ikke benytte sig af den Adgang, der saavel tidligere som fremtidig er givet dem til at afdrage paa Anskaffelsesomkostningerne i en kortere eller, for Fremtiden, i en længere Aarrække. Det er de Selskaber — og det er navnlig de gamle, og dem er der ikke saa faa af —, som have deres fulde Præmiereserve i Behold, og som af deres Driftsbeløb have afholdt alle Anskaffelsesomkostninger. Men jeg er ikke nær saa sikker paa, at man bør gaa til at fastslaa, at de Selskaber, som benytte den nævnte Adgang til at afdrage Anskaffelsesomkostningerne, skulle kunne tage af Sikkerhedsfonden for at give Udbytte. Jeg maa maaske have Lov til at oplyse, hvad jeg efter mange Aars Arbejde i Forsikringsvirksomhed kan indestaa for er rigtigt, at det for Forsikrings-selskaber overhovedet, altsaa ogsaa andre

Selskaber end Livsforsikringsselskaber, saadanne Selskaber, der staa ganske frit uden nogen som helst Lovgivning og Begrænsning ved Lovgivning, ikke er brugeligt og heller ikke kan anses for rigtigt at tage af Reservefonden for at give Udbytte til Aktionæerne i et mindre godt Aar. Og saadanne Selskaber have dog ikke ligefremme Udgifter opførte som Aktiver i deres Status, idet de have afholdt alle Udgifter af Aarets Drift. Nu synes jeg dog, at især et Forsikringsselskabs Reservefond skal være til yderligere Sikkerhed for de forsikrede, og det bør derfor ikke behandles i større eller mindre Grad som Udbyttefond for Aktionæerne. Jeg vil meget gerne være med til at faa Loven forandret derhen, at Selskaberne faa Adgang til at kunne danne en Udbyttefond. Der kan jo indtræffe Aar, hvor Overskuddet paa Grund af, hvad jeg vil kalde Underdødelighed eller af andre gunstige Aarsager er blevet saa ekstraordinært stort, at der kunde være Rimelighed for at gemme noget af det til et følgende Aar — de bedre og de daarligere Aar følge jo efter hinanden —, hvad de ikke have Lov til at gøre nu. Saa længe Selskabets Sikringsfond ikke har naaet den i Loven fastsatte mindste Grænse, skal nemlig alt overskydende over de nævnte 5 pCt. henlægges til Sikkerhedsfonden og bliver altsaa bundet. Jeg vil da gerne være med til at give Selskaberne en Adgang til at kunne regulere deres Overskud og deres Uddeling, men jeg synes ikke, at det bør være tilladt at betale Udbytte af Sikkerhedsfonden, det maatte være af en dertil indrettet anden Fond — i hvert Fald saa længe Sikkerhedsfonden ikke har naaet sin mindste Grænse; der er jo anført to Grænser i Loven. Jeg kan ikke se rettere, end at det er det, som alligevel tillades i det Forslag, som er stillet til den nye § 17, 5te Stykke.

Det følgende, det 6te Stykke, gaar ud paa, at med Forsikringsraadets Samtykke kan ogsaa i andre Tilfælde Sikkerhedsfonden formindskes. Det synes jeg dog ogsaa skulde undersøges noget nærmere. Jeg mener, at det ikke er Forsikringsraadets Sag at komme ind paa disse Spørgsmaal, det skal ikke, om jeg saa maa sige, være Forsikringsraadets Opgave i noget Forhold at fungere som en Slags administrativ Overbestyrelse overfor Selskaberne; det er jo en med stor Myndighed udrustet kontrolerende Institution.

Jeg finder i det hele taget noget modsigende i, at man tillader de Selskaber, som amortisere deres Anskaffelsesomkost-